

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci **žalobkyně O. K.**, bývajúcej v M., zastúpenej JUDr. R. K., advokátom v B., proti **žalovaným 1/ L. V.**, bývajúcemu v R., zastúpenému JUDr. Š. P., advokátom v H., **2/ P. V.**, bývajúcej v R., **3/ L. V.**, bývajúcej v R., **4/ L. V.** bývajúcej v R., **5/ mal. B. V.**, bývajúcej v R. a zastúpenej opatrovníčkou M. D., zamestnankyňou Okresného súdu Humenné, **o vypratanie nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 17 C 188/2006, o dovolaní žalobkyně proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. marca 2009, sp. zn. 3 Co 187/2008, 3 Co 46/ 2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyně **o d m i e t a**.

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné (súd prvého stupňa) rozsudkom z 30. júna 2008 č. k. 17 C 188/2006 - 165 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo 7. novembra 2008 č. k. 17 C 188/2006 - 186 uložil žalovaným 1/ až 5/ povinnosť vypratať nehnuteľnosť – rodinný dom vedený na Katastrálnom úrade v P., Správa katastra H. na LV č. X. okresu H., kat. úz. Z. R., obec R. pri H. parc. č. X. súp. č. X. a odovzdať nehnuteľnosť žalobkyni do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku; žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni trovy konania v celkovej výške 111 770 Sk k rukám právneho zástupcu žalobkyně a uložil im aj povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť trovy štátu v sume 4 704 Sk na účet súdu prvého stupňa.

Krajský súd v Prešove (odvolací súd) o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom rozhodol rozsudkom z 11. marca 2009, sp. zn. 3 Co 187/2008, 3 Co 46/ 2009 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s

doplňacím rozsudkom vo veci samej a vo výroku o trovách štátu potvrdil, avšak vo výroku o trovách konania rozsudok zmenil tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Zároveň rozhodol, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa a to len do výroku, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v tejto časti zmenil a zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 111 770 Sk v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobkyne; zároveň požadovala, aby žalovaným bola uložená aj povinnosť zaplatiť jej trovy odvolacieho a dovolacieho konania. Uviedla, že danom prípade považuje dovolanie za prípustné, keďže taxatívny výpočet procesného predpisu neurčuje, že dovolanie nie je prípustné proti rozsudku v časti náhrady trov konania. Ako dovolací dôvod uplatnila nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, namietajúc, že aplikácia ustanovenie § 150 O. s. p. nebola opodstatnená. Zdôraznila, že predmetnú žalobu bola nútená podať len z dôvodu odmietavého postoja žalovaných k jej opakovaným žiadostiam o vyriešenie tohto sporu a že nemožno jej klásť za vinu ani skutočnosť, že k podaniu žaloby došlo podľa názoru odvolacieho súdu len pre protiprávne konanie jej synovca, ktorý ani nie je účastníkom konania, a že zaplatenie tzv. „kúpnej ceny“ žalovanými synovcovi nemení nič na skutočnosti, že žalovaní rodinný dom užívali bez právneho titulu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Z dovolania vyplýva, že žalobkyňa napáda rozsudok odvolacieho súdu len v časti týkajúcej sa trov konania. Názor dovolateľky na prípustnosť jej dovolania, ktorý odôvodňuje

tak, že z taxatívneho vymedzenia procesného predpisu nevyplýva, že dovolanie nie je prípustné proti rozsudku v časti náhrady trov konania, nie je správny.

Dovolanie, ktoré smeruje proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania, *smeruje proti rozhodnutiu*, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, *má* ale *charakter uznesenia*. Tento svoj charakter uznesenia nestráca, i keď rozhodnutie o trovách s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do rozsudku pojaté (§ 167 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ teda ide o túto časť rozhodnutia odvolacieho súdu, prípustnosť dovolania treba posudzovať podľa § 239 O. s. p. (porovnaj k tomu ustálenú súdnu prax, napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 283/2005, ako bolo uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 51/2006).

Ustanovenia § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. vymedzujú prípady, v ktorých je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, pričom však podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o t r o v á c h konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením. *Dovolanie žalobkyne smeruje* teda *proti rozhodnutiu odvolacieho súdu*, u ktorého je dovolanie uvedeným ustanovením *expressis verbis* (výslovne) *vyhlúčené*.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p., dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale komplexne sa zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. V zmysle § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne

obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľka nenamietala, že by v danom konaní došlo k niektorej z týchto vád a existencia vady takejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto zákonného ustanovenia.

Námietka dovolateľky, že rozsudok v napadnutom výroku, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal, spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) – chybnjej aplikácii § 150 O. s. p., nezakladá prípustnosť dovolania.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) je síce prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nemôže založiť. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako *mimoriadny* opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia. I keby teda tvrdenia žalobkyne boli opodstatnené (dovolací súd sa nimi z tohto hľadiska nezaoberal), ňou uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia (výroku), nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O takýto prípad ale v tejto veci nejde. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu.

Vzhľadom na uvedené obmedzilo sa dovolacie konanie iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozsudku (výroku o trovách konania), ktorú nesprávnosť dovolaním žalobkyňa namieta.

Keďže prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené dôvody prípustnosti dovolania uvedené

v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutou časťou rozsudku odvolacieho súdu z hľadiska jej vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im však nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na uloženie tejto povinnosti a žiadne trovy dovolacieho konania im nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. augusta 2010

JUDr. Jana B a j á n k o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta